

frem, og nu vil Ingen negte, at Theatrets Stilling er afgjort ved en Finantslov, som er modtaget af Regeringen. Altsaa, naar der nu siges, at Theatrets Drift paa ingen Maade kan stilles i Bero ved en Botering paa Finantsloven, saa synes jeg, at det falder lidt utroligt, naar Theatrets Stilling ligefrem i Genhold til Theaterloven er bestemt ved Finantsloven. Derfor kan jeg ikke tro, at det saa for Fremtiden skulde være uret, at der paa Finantsloven bestemmes, hvorledes Theatrets Stilling skal være. Jeg vil for mit Vedkommende tilføje, at det ikke gjælder saa meget, om Theatrets Drift koster Lidt eller Meget, det er efter min sulde Overbevisning ikke Spørgsmaalet; men Spørgsmaalet er, hvorledes den høitærende Minister har stillet sig, og hvorledes Andre have stillet sig ved deres Udtalelser lige over for den bevilgende Myndighed. Naar det fremstilles paa den Maade, at der kan aldeles ikke være Tale om ved Finantslov at gribe ind i Theatrets Drift, maa det nødvendigvis føre til, at de kontraherende Parter maa lige over for en saadan Udtalelse gjøre deres Ret gjældende; de maa i det Mindste fordrø, at der er en Minister, som erkjender, at han er forpligtet til at holde sig Bevillingen efterrettelig, det er en Fordring, som Bevillingsmyndigheden efter mit Skjøn ikke kan give Slip paa. Jeg skal ikke udtale mig vidtløftigere om dette Punkt paa Finantsloven. Den Afgjørelse, som vil komme, kan maaske blive anderledes, end der er Udset til. Men jeg vil blot hævde, at der er en Bevillingsmyndighed. — De to Endringsforslag af den høitærende Kirke- og Undervisningsminister om Tilskud til Opførelse af en Kirke paa Østerbro ved Kjøbenhavn og om Tilveiebringelse og Indretning af en Præstegaard til en residerende Kapellan i Sønder-Dumme skal jeg for mit Vedkommende undlade at udtale mig om.

Ordføreren (Bloug): Det ærede Medlem fra Holbæk priste nylig sin Egns Beboere for deres umaadelig store Fremskridt. Men det synes ikke, at det Foredrag, som blev holdt af den sidste ærede Taler af samme Stand, tyder paa, at han, som dog vist er en af sin Stands mest begavede Medlemmer, er kommen saa forfærdelig vidt frem, navnlig i konstitutionelle Begreber. Det ærede Medlem nævnte gjentagne Gange, at den høitærende Minister havde stillet sig i et skævt Forhold til Bevillingsmyndigheden; det er ikke Tilfældet; her er Bevillingsmyndigheden i

dette Dieblif. Dette Udtryk maa ikke bruges om Folkethingets Finantsudvalg eller om Folkethinget alene; at kalde det den bevilgende Myndighed, er en Misbrug af Ordet. (Hør! Hør!). Vi ere lige saa godt Dele af den bevilgende Myndighed, som Folkethinget er det. (N. Rasmussen: Det har jeg heller ikke talt om.) So, den Maade, hvorpaa det ærede Medlem gjentagne Gange klagede over, at Ministeren ikke forstod at stille sig i det rette Forhold til den bevilgende Myndighed, viste noksom, at han sigtede til et Sted, som ikke er her. Endvidere benegtede det ærede Medlem, at en tidligere Uttring af mig var sand, idet jeg havde sagt, at der forelaa et Brud paa Tro og Love ved den af Folkethinget vedtagne Beslutning. Det gjør der med det ærede Medlems Tilladelse. Men det er, fordi det ærede Medlem ikke veed, hvad Brud paa Tro og Love er, at han dadler det. Hvis der forelaa en Kontrakt, hvorved Staten var forpligtet til at drive Theatret, saa kunde Kjøbenhavns Kommune tvinge Staten dertil, men det kan den ikke nu. Den er aldeles frivillig gaaet ind paa at gjøre betydelige Offre for at faae en ny Theaterbygning, og to Aar efter at denne Bygning staaer færdig, siger man: Nu lukke vi Theatret. Jeg vil henstille til Enhver, som har en Kompagnon, om han finder en saadan Udsærd rigtig, eller om han ikke deri finder et Brud paa Tro og Love. Kjøbenhavns Kommune har sjolet paa, at naar den bidrog Halvdelen af, hvad Theaterbygningen kostede, saa vilde Theatret blive drevet. Om det blev drevet paa den ene eller paa den anden Maade, under denne eller hin Bestyrelsesform, det har Kommunen ikke Noget med at gjøre; det er Statens Sag, men at Theatret skulde blive drevet, maatte Kjøbenhavns Kommune være fuldkommen berettiget til at forudsætte, og idet man vil standse dets Drift, saa begaar man — det siger jeg endnu en Gang — et Brud paa Tro og Love (Hør! Hør!). Endelig sagde det ærede Medlem — hvad ogsaa er en underlig Forveksling —, at Theatrets Stilling blev bestemt ved Finantsloven for 1875—76, og at dette var forud bestemt i Theaterloven. Dette er ikke Tilfældet. Theatrets øvrige Stilling blev aldeles ikke bestemt; nei, det der skulde bestemmes paa Finantsloven for 1875—76, var, om Gjælden til Sorø Akademi skulde eftergives eller betales. Det er det Gnesse, som Finantsloven for 1875—76 har afgjort, og det kan enhver senere Finantslov gjøre om igen, hvis den finder for godt. Jeg skal paa det Ind-